

Sygn. akt XP(P upr) 639/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR Maria Mandecka**

Ławnicy: **Maria Kuś Bożena Barska**

Protokolant: **Beata Kamińska**

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2014r. we Wrocławiu

przy udziale-----

sprawy z powództwa: M. S.

przeciwko: Z. S. P. we W.

o odszkodowanie

I. oddała powództwo

II. zasądza od powódki M. S. na rzecz strony pozwanej Zespołu Szkół (...) we W. kwotę 135 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego strony

UZASADNIENIE

Powódka M. S. wniosła powództwo przeciwko Z. S. P. we W. o odszkodowanie w wysokości 1 500,00 zł stanowiącej trzykrotność należnego jej dodatku funkcyjnego z uwagi na niezgodne z prawem odwołanie z funkcji kierowniczej.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w styczniu 2007 r. powierzono jej stanowisko kierownika szkolenia praktycznego, jednakże z przyczyn zdrowotnych i macierzyńskich nie świadczyła pracy do 31 sierpnia 2013 r. W trakcie wizyty u strony pozwanej, poprzedzającej rozpoczęcie pracy przez powódkę dyrektor szkoły poinformowała ją, iż z dniem 01 września 2013 r. na mocy uchwały organu prowadzącego, zostaje zlikwidowane stanowisko kierownika szkolenia praktycznego. W dniu 28 czerwca 2013 r. powódka otrzymała odwołanie jej osoby ze stanowiska. W ocenie powódki odwołanie ze stanowiska jest niezgodne z prawem gdyż nie zawiera jednoznacznego podania podstawy prawnej. Powołanie się tylko na art. 37 ustawy o systemie oświaty stanowi uchybienie, gdyż dopiero art. 38 wskazuje na przyczyny i wymagania podjęcia takiej decyzji. Także powołanie się na uchwałę Zarządu Województwa nr 3999/IV/13, zdaniem powódki, stoi w sprzeczności z terminem w jakim dyrektor szkoły winien opracować arkusz organizacyjny. W ocenie powódki otrzymane w czerwcu wypowiedzenie warunków pracy i płacy nie zawiera szczegółowego uzasadnienia decyzji. Powoływanie się na uchwałę nr 3999/IV/13 nie może stanowić uzasadnienia decyzji. Uchwała ta jest jedynie akceptacją wniosku dyrektora szkoły, gdyż zarząd województwa nie ma uprawnień do tworzenia czy likwidowania stanowisk. Ponadto w ocenie powódki wypowiedzenie warunków pracy i płacy wręczone w okresie przebywania powódki na urlopie zdrowotnym jest sprzeczne z przepisami Karty Nauczyciela i z istotą urlopu dla poratowania zdrowia.

W odpowiedzi na pozew Z. S. P. we W. wniósł o oddalenie powództw i zasądzenie od powódki na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana wskazała, że powódka została powołana na stanowisko kierownika szkolenia praktycznego z dniem 01 stycznia 2007 r., a w okresie od września 2009 r. do 31 sierpnia była nieobecna w pracy. W okresie nieobecności powódki zastępowali ją inni pracownicy w tym K. P., która od 01 września 2010 r. pobierała dodatek funkcyjny z tego tytułu. Stanowisko od tego czasu w zasadzie nie spełniało swojej roli.

Strona pozwana podniosła, że zwróciła się do powódki w dniu 13 sierpnia 2012 r. o uzyskanie informacji na temat jej gotowości do pracy na stanowisku kierownika szkolenia praktycznego na które powódka nie udzieliła odpowiedzi, a w dniu 14 sierpnia 2012 r. wystąpiła o kolejny urlop dla poratowania zdrowia. Dyrekcja podjęła decyzję o reorganizacji szkoły w następstwie której zlikwidowano stanowisko kierownika szkolenia praktycznego i utworzono stanowisko wicedyrektora. W dniu 30 kwietnia 2013 r. organ prowadzący szkołę podjął uchwałę w której zlikwidował stanowisko kierownika szkolenia praktycznego. Na spotkaniu w maju 2013 r. powódka została poinformowana o uchwale i zlikwidowaniu jej stanowiska. Po zasięgnięciu opinii organów pozwana drogą pocztową doręczyła powódce odwołanie jej ze stanowiska. Pozwana wskazała, że odwołanie stanowi akt administracyjny, a odwołanie nastąpiło zgodnie z wymogami ustawy. Ponadto powódka nie wniosła skargi do sądu administracyjnego na ten akt. Zatem jako prawomocny wywiera skutki prawne. W ocenie pozwanej badanie wymogów dotyczących odwołania należy do sądów administracyjnych, a jedynie jego zasadność podlega właściwości tutejszego sądu.

Pozwana dodatkowo podniosła, iż okres nieobecności powódki skutkowało: brakiem możliwości opracowania planów praktyk, planowania zawierania umów w tym zakresie, kierunku prowadzenia praktyk, jakiegokolwiek dłuższego planowania w zakresie połączenia praktyk z zajęciami dydaktycznymi, braku możliwości współpracy z pracownikiem nieobecnym, konieczność wykonywania obowiązków powódki przez innego pracownika, problemy z opracowaniem harmonogramu praktyk zawodowych dla uczniów, problemy z przygotowaniem umów zawieranych w sprawie praktyk, utrudniona możliwość planowania, organizowania spotkań z uczniami, problemy z prowadzeniem dokumentacji praktyk, problemy w zakresie kontroli praktyk, niemożność dokonania jakichkolwiek zmian w zakresie praktyk przez czas nieobecności powódki.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje :

M. S. pozostawała w zatrudnieniu u strony pozwanej od dnia 01 stycznia 2000 r., początkowo na stanowisku nauczyciela stażysty, od dnia 01 września 2001 r. powódka została zatrudniona jako nauczyciel kontraktowy. Od 01 września 2003 r. do 29 lutego 2004 r. powódka została powołana na stanowisko pełniące obowiązki kierownika szkolenia praktycznego. Z dniem 01 września 2004 roku z powódką nawiązano stosunek pracy na podstawie mianowania.

W dniu 01 stycznia 2007 r. powódce powierzono stanowisko kierownika szkolenia praktycznego na czas do odwołania, równocześnie przyznano jej dodatek funkcyjny w wysokości 300,00 zł.

Dowód: umowy o pracę, akt powołania, akt mianowania – akta osobowe.

Do zakresu obowiązków kierownika szkolenia należało w szczególności:

- organizowanie i nadzorowanie praktycznej nauki zawodu słuchaczy Szkoły w oddziałach dziennych i zaocznych.
- organizacja i nadzór zajęć dydaktycznych i praktycznych w oddziałach zaocznych.
- opracowywanie rocznych koncepcji szkolenia praktycznego w oparciu o programy zajęć

praktycznych i analizę potrzeb środowiska związanego z szeroko rozumianą

pomocą społeczną.

- planowanie i organizowanie praktycznej nauki zawodu w placówkach szkolenia praktycznego.
- organizacja pracy, przydział czynności dla nauczycieli mających w zakresie czynności praktyczną naukę zawodu.
- opracowywanie harmonogramów praktycznej nauki zawodu w oddziałach dziennych i zaocznych.
- nadzór nad przestrzeganiem przepisów bhp.
- hospitalizowanie zajęć dotyczących praktycznej nauki zawodu na terenie szkoły i w placówkach kształcenia praktycznego.

Dowód: zakres obowiązków – akta osobowe.

W roku 2012 nastąpiła zmiana zadań szkolenia zawodowego, która skutkowałą wprowadzeniem nowej podstawy programowego kształcenia w zawodach, nałożyła na podmioty kierujące nowe obowiązki w postaci bieżącego monitorowania podstawy programowej, kształcenie według efektów kształcenia i wprowadzenie minimalnego czasu kształcenia 16 tygodniowego, rozliczenia nauczycieli ze zrealizowanych liczby godzin. Ze zmianą wprowadzono równocześnie nowe procedury, nowe dokumenty.

W okresie kiedy powódkę zastępował inny pracownik zajmujący stanowisko p.o. kierownika szkolenia praktycznego, w przypadku nieobecności dyrektora nie było osoby uprawnionej do podejmowania decyzji.

Dowód: zeznania świadka K. P., zeznania w imieniu pozwanej J. B. -k. 55 (płyta CD).

W okresie od dnia 10 czerwca 2008 r. do dnia 03 września 2008 r. powódka przebywała na zwolnieniu chorobowym związanym z ciążą. Następnie w okresie od dnia 04 września 2008 r. do dnia 04 lutego 2009 r. przebywała na zasiłku chorobowym. W okresie od dnia 05 lutego 2009 r. do dnia 24 czerwca 2009 r. korzystała z zasiłku macierzyńskiego, od dnia 01 września 2000 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. korzystała z urlopu dla poratowania zdrowia. W okresie zaś od 01 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. przebywała na urlopie wychowawczym. Powódka powróciła do pracy z rozpoczęciem roku szkolnego 2013/2014.

Dowód: zwolnienia lekarskie, orzeczenie lekarskie, udzielenie urlopu, wnioski o urlop wraz ze zgodą- akta osobowe, zeznania powódki M.

S., zeznania w imieniu pozwanej J. B. -k. 55 (płyta CD).

W okresie od dnia 01 września 2008 r. do dnia 31 sierpnia 2009 r. nieobecna powódkę zastępowała J. B.. Następnie od dnia 01 września 2012 r. do 31 sierpnia 2013 r. powódkę zastępowała K. P. powołana na stanowisko p.o. kierownika szkolenia praktycznego.

Dowód zeznania świadka K. P., zeznania w imieniu pozwanej J. B. -k. 55 (płyta CD).

Dyrektor pozwanego Zespołu Szkół złożyła wniosek o likwidację stanowiska kierownika praktycznego szkolenia do organu prowadzącego. Uchwałą z dnia 30 kwietnia 2013 r. nr 3999/IV/13 Zarządu W. D. wyrażono zgodę na likwidację stanowiska kierownika szkolenia praktycznego w Z. S. P. we W. z dniem 31 sierpnia 2013 r. W uchwale wyrażono jednocześnie zgodę na utworzenie stanowiska wicedyrektora u strony pozwanej z dniem 01 września 2013 r.

Dowód: uchwała k. 21, zeznania w imieniu pozwanej J. B. -k. 55 (płyta CD).

W dniu 15 maja 2013 r. dyrektor pozwanego Zespołu spotkał się z powódką przedstawiając uchwałę Zarządu W. D. z dnia 30 kwietnia 2013 r. i informując powódkę o planowanych zmianach organizacyjnych. Podczas rozmowy powódka wyraziła chęć zajęcia stanowiska wicedyrektora i jednocześnie została poinformowana o braku takiej możliwości z powodu nie spełnienia wymaganych kryteriów na to stanowisko.

Dowód: zeznania powódki M. S., zeznania w imieniu pozwanej J. B. k. 55 (płyta CD).

Pismem z dnia 21 maja 2013 r. strona pozwana zwróciła się do D. K. O. o wyrażenie opinii w sprawie odwołania powódki ze stanowiska kierownika szkolenia praktycznego. D. K. O. uznał się za organ niewłaściwy do zajęcia stanowiska w tej sprawie.

Pismem z dnia 27 maja 2013 r. strona pozwana zwróciła się do Dyrektora W. E. i. N. o wyrażenie opinii w sprawie odwołania powódki ze stanowiska kierownika szkolenia praktycznego.

Dyrektora W. E. i. N. zaopiniował pozytywnie odwołanie powódki z powyższego stanowiska.

Powódka nie była członkiem związku zawodowego i organizacji związkowej.

Dowód: pismo z dnia 21.05.2013 r. k. 22, pismo z dnia 27.05.2013 r. k. 23, pismo z dnia 21.05.2013 r. k. 24, pismo z dnia 03.06.2013 r., pisma z dnia 21.05.2013 r. k. 26, 28, pismo z dnia 28.05.2013 r. k. 27, pismo z dnia 24.05.2013 r.

Z dniem 01 września 2013 r. utworzono u pozwanej stanowisko wicedyrektora szkoły. Po wprowadzeniu stanowiska wicedyrektora zwiększyła się zastępowalność i decyzyjność w razie nieobecności dyrektora. Zakres obowiązków wicedyrektora jest szerszy niż zakres obowiązków kierownika szkolenia praktycznego, w tym obejmuje czynności związane ze szkoleniem praktycznym.

Dowód: zeznania świadka K. P., zeznania w imieniu pozwanej J. B. -k. 55 (płyta CD).

Powódka powróciła do pracy z dniem 01 września 2013 r. Przydzielono jej zajęcia w wymiarze pełnego pensum i godziny ponadwymiarowe.

Dowód: arkusz organizacyjny k. 18.

Na wynagrodzenie powódki od dnia 01 września 2008 r. składało się wynagrodzenie zasadnicze 2014 zł, 7% dodatek stażowy i dodatek funkcyjny za kierownika szkolenia praktycznego w wysokości 500,00 zł.

Od dnia 25 czerwca 2009 r. na wynagrodzenie powódki składało się z wynagrodzenia zasadniczego 2121,00 zł, 7% dodatku stażowego. Od tego okresu powódka nie otrzymywała dodatku funkcyjny za kierownika szkolenia praktycznego.

Od dnia 01 września 2009 r. wymiar uposażenia powódki stanowiło wynagrodzenie zasadnicze i 8% dodatek stażowy.

Od dnia 01 września 2012 r. powódce przysługiwał 11 % dodatek stażowy.

W roku szkolnym 2013/2014 powódce przyznano dodatek za pracę w trudnych warunkach.

Z dniem 01 września 2013 r. wynagrodzenie zasadnicze powódki uległo podwyższeniu do 2 647,00 zł.

Powódka w okresie od dnia 01 grudnia 2013 r. do dnia 31 sierpnia 2014 r. została powołana na wychowawcę klasy i z tego tytułu otrzymywała dodatek funkcyjny w wysokości 190,00 zł.

Od dnia 01 września 2013 r. na wynagrodzenie powódki składa się wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 2 647,00 zł, dodatek za wysługę lat – 291,17 zł, dodatek za pracę w trudnych warunkach 158,82 zł i dodatek funkcyjny za wychowawstwo w wysokości 158,82 zł.

Średniomiesięczne wynagrodzenie powódki wynosi 2 952,61 zł.

Dowód wymiar uposażenia pisma z dni: 01.09.2008 r., 19.06.2009 r., 24.09.2009

r. – akta osobowe, wymiar uposażenia pismo z dnia 11.12.2012 k. 58,

pismo z dnia 01.09.2013 r. k. 59, akt powołania k. 60, zaświadczenie k.

16-17.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powódka w przedmiotowej sprawie domagała się roszczenia odszkodowawczego z tytułu odwołania jej osoby ze stanowiska kierownika szkolenia praktycznego.

Na wstępie istotnym jest poczynienie uwag na temat przedmiotowego żądania. Problemem roszczeń związanych z odwołaniem funkcji kierowniczych zajmował się wielokrotnie Sąd Najwyższy, który w uzasadnieniu uchwały z dnia 5 maja 1993 r. (opubl. I PZP 15/93 OSNC 1993/12/217) wskazał, iż we wszystkich przypadkach odwołania występują określone przyczyny, które mogą być poddane kontroli sądu pracy, a nigdy nie występuje swobodne uznanie organu odwołującego, nauczycielowi należy przyznać roszczenie wynikające z naruszenia zasad odwoływania. Artykuł 38 ustawy o systemie oświaty jest niewątpliwie przepisem regulującym prawa i obowiązki stron stosunku pracy. Ewentualne naruszenie tego przepisu przez zakład pracy (organ odwołujący) musi więc stworzyć po stronie pracownika odpowiednie roszczenia. Nie jest możliwe uznanie, że przepis zawierający sprecyzowane przesłanki może zostać naruszony przez jedną ze stron stosunku zobowiązaniowego, bez żadnej sankcji w postaci przyznania drugiej stronie stosownego roszczenia. Dla wyłączenia takiego roszczenia niezbędny byłby wyraźny przepis ustawy. Ponieważ art. 38 ustawy o systemie oświaty nie reguluje ewentualnych roszczeń, należy ich poszukiwać w innych normach prawnych.

Skoro regulacja tego przepisu jest regulacją szczególną wskutek odesłania zawartego w art. 17 Karty Nauczyciela w nowym brzmieniu, to poprzez art. 98 ust. 1 i 2 tej Karty należy poszukiwać rozwiązania w kodeksie pracy. Taki sam wniosek nasuwa się w związku z art. 5 k.p., nakazującym stosować go w zakresie nie uregulowanym przepisami szczególnymi, dotyczącymi określonej kategorii pracowników. Z norm kodeksu pracy, ze względu na zasadniczą różnicę w charakterze instytucji, nie mogą być stosowane przepisy dotyczące odwołania kierownika zakładu pracy (art. 68 k.p. i nast. k.p.), a w szczególności art. 69 k.p. wyłączający roszczenia o przywrócenie

do pracy (uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne) lub odszkodowanie w razie wypowiedzenia umowy o pracę. Ostatecznie Sąd Najwyższy zajął stanowisko, że nauczycielowi mianowanemu odwołanemu z funkcji wicedyrektora szkoły, powierzonej na czas nieokreślony, z naruszeniem art. 37 ust. 1 lub art. 38 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425 ze zm.) nie przysługuje roszczenie o orzeczenie bezskuteczności odwołania czy o przywrócenie do pracy na dotychczasowym stanowisku; przysługuje mu natomiast roszczenia o odszkodowanie na podstawie stosowanych odpowiednio art. 45 § 2 i art. 47¹ kodeksu pracy.

Na wyjątkowy charakter trybu przewidzianego w art. 38 ustawy o systemie oświaty wskazywał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 kwietnia 1997 roku I PKN 88/97 (opubl. OSNP 1998/1/10, OSP 1998/6/118) gdzie podkreślił, że odwołanie ze stanowiska na podstawie art. 38 ustawy o systemie oświaty nie stanowi wypowiedzenia warunków pracy lub płacy. Jednak przedmiotowa czynność prawna jest zbliżona do wypowiedzenia zmieniającego z tą różnicą że stanowi decyzję jednostronną. Podobieństwo między odwołaniem ze stanowiska na podstawie art. 38 ustawy o systemie oświaty, a wypowiedzeniem zmieniającym jest na tyle istotne, iż w sprawie roszczeń wynikających z wadliwego odwołania należy pomocniczo stosować przepisy Kodeksu pracy dotyczące rozwiązywania umów o pracę.

Przechodząc do ustawy z dnia 07 września 1991 o systemie, która wskazuje w art. 37 możliwość utworzenia stanowiska wicedyrektora i innego stanowiska kierowniczego, warunkiem powierzenia lub odwołania z takiego stanowiska jest uzyskanie pozytywnej opinii organu prowadzącego, rady szkoły lub placówki oraz rady pedagogicznej. Z powyższego przepisu jednoznacznie wynika, że odwołanie odbywa się w kilku etapach, pierwszy z nich dotyczy złożenia stosownego wniosku przez dyrektora placówki do organu prowadzącego, w przedmiotowej sprawie był to Zarząd Województwa. Następnym jest zajęcie stanowiska przez organ w drodze pozytywnej albo negatywnej opinii w formie uchwały. Bezsprzeczne jest to, że Zarząd Województwa w uchwale z dnia 30 kwietnia 2013 r. nr 3999/IV/13 wyraził zgodę na likwidację stanowiska kierownika szkolenia praktycznego w Z. S. P. we W. z dniem 31 sierpnia 2013 r. Kolejnym etapem było zwrócenie się pozwanej do kilku organów w tym do Kuratora Oświaty, który wskazał na swoją niewłaściwość, Dyrektora W. E. i N. który wyraził pozytywną opinię oraz zwrócenie się związków zawodowych w celu ustaleniu przynależności związkowej powódki. Co więcej jak wynika z zeznań strony pozwanej jak i powódki w rozmowie w dniu 15 maja 2013 r. okazano powódce uchwałę Zarządu i poinformowano o planowanych zmianach w postaci likwidacji stanowiska kierownika. Faktem jest, co wynika z zeznań J. B., że powódka zaproponowała swoją osobę na stanowisko wicedyrektora, która to nie spotkała się z aprobatą pozwanej, z uwagi na brak możliwości dokonania oceny pracy powódki, która stanowi niezbędny element do zaakceptowania kandydatury osoby, a zważywszy na długi okres nieobecności powódki, było to niemożliwe.

Nie budzi wątpliwości w ocenie Sądu meriti, iż formalna procedura podjęta przez pozwaną spełniała wymogi ustawowe. Jednocześnie należy wskazać, że sam akt odwołania stanowi akt administracyjny, który wywiera skutki w sferze prawa pracy (vide wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 2 lutego 2012 r., II SA/Wa 1416/11, opubl. LEX nr 1121523), a osoba odwołana może występować na drogę sądowo-administracyjną i drogę postępowania cywilnego (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2011 r., I PK 23/11OSNP 2012/19-20/236

Przechodząc do analizy przyczyny podanej w wypowiedzeniu, należy wskazać na przesłanki ustawowe zawarte w art. 38 ustawy o systemie oświaty zgodnie z którymi organ, który powierzył nauczycielowi stanowisko kierownicze w szkole lub placówce, odwołuje nauczyciela ze stanowiska kierowniczego w razie: złożenia przez nauczyciela rezygnacji, za trzymiesięcznym wypowiedzeniem, ustalenia negatywnej oceny pracy lub negatywnej oceny wykonywania zadań wymienionych w art. 34 a ust. 2 w trybie określonym przepisami w sprawie oceny pracy nauczycieli - bez wypowiedzenia, złożenia przez organ sprawujący nadzór pedagogiczny wniosku, o którym mowa w art. 34 ust. 2a; w przypadkach szczególnie uzasadnionych, po zasięgnięciu opinii kuratora oświaty, a w przypadku szkoły i placówki artystycznej oraz placówki, o której mowa w art. 2 pkt 7, dla uczniów szkół artystycznych prowadzonej przez jednostkę samorządu terytorialnego - ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, może odwołać nauczyciela ze stanowiska kierowniczego w czasie roku szkolnego bez wypowiedzenia.

W tym miejscu należy wskazać, że podnoszone przez powódkę argumenty o niepełnej podstawie prawnej wskazanej w odwołaniu jej ze stanowiska kierownika szkolenia praktycznego są niezasadne, gdyż z analizy treści przedmiotowego

dokumentu wynika, że pozwana powołuje się w nim zarówno na art. 37 jak i art. 38 ustawy o systemie oświaty. Podnoszone przez powódkę naruszenia przepisów Karty Nauczyciela przez wręczenie powódce odwołania z funkcji w trakcie przebywania na urlopie zdrowotnym są nietrafione, albowiem korzystanie z urlopu dla poratowania zdrowia, a nawet złożenie takiego wniosku nie stanowi w ocenie Sądu Najwyższego przeszkody by rozwiązać z takim pracownikiem stosunek pracy (vide uchwała z 26 marca 2013, I PZP 1/13, opubl. Biuletyn SN 2013/6/22). Tym samym skoro powyższe ma zastosowanie do rozwiązania stosunku pracy, to należy przez analogię interpretować je jako mające zastosowania do odwołania z zajmowanej funkcji kierowniczej.

Jak wynika z materiału dowodowego powódce powierzono funkcję kierownika szkolenia praktycznego od dnia 02 stycznia 2007 r. z dodatkiem funkcyjnym w wysokości 500,00 zł. Z tym, że powódka w okresie powierzenia jej funkcji była okresowo nieobecna w pracy. Mianowicie od 10 czerwca 2008 r. do dnia 04 lutego 2009 r. przebywała na zwolnieniu chorobowym, a później na zasiłku chorobowym związanym z ciążą. Po czym korzystała w okresie od dnia 05 lutego 2009 r. do dnia 24 czerwca 2009 r. z zasiłku macierzyńskiego. Następnie od dnia 01 września 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. korzystała z urlopu dla poratowania zdrowia, a w okresie od 01 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2012 r. przebywała na urlopie wychowawczym.

Powyższe prowadzi do konkluzji, że powódka przez niepełny rok sprawowała powierzoną jej funkcję kierownika. Zeznania świadka K. P. i przesłuchanie w imieniu pozwanej J. B. wskazują, że w okresie absencji powódki zachodziła konieczność wykonywania obowiązków kierownika szkolenia przez innych pracowników pozwanej. Początkowo powódkę zastępowała obecna dyrektor, a od 2010 r. obowiązki powódki wykonywała K. P., której z dniem 01 września 2012 r. powierzono sprawowanie funkcji p.o. kierownika szkolenia praktycznego. Niewątpliwie funkcja kierownika szkolenia była najwyższą po stanowisku dyrektora u pozwanej i wiązała się z szerokim zakresem obowiązków i kompetencji, polegających w szczególności na: organizowaniu i nadzorowaniu praktycznej nauki zawodu słuchaczy szkoły, organizacji i nadzoru zajęć dydaktycznych i praktycznych w oddziałach zaocznych, opracowywanie rocznych koncepcji szkolenia praktycznego w oparciu o programy zajęć praktycznych i analizę potrzeb środowiska związanego z szeroko rozumianą pomocą społeczną, planowaniem i organizowaniem praktycznej nauki zawodu w placówkach szkolenia praktycznego, organizacją pracy, przydziałem czynności dla nauczycieli mających w zakresie czynności praktyczną naukę zawodu, opracowywaniem harmonogramów praktycznej nauki zawodu, hospitalizowaniem zajęć dotyczących praktycznej nauki zawodu na terenie szkoły i w placówkach kształcenia praktycznego. Co więcej wprowadzona w 2012 r. reforma nałożyła na placówki takie jak strona pozwana nowe obowiązki w zakresie szkolenia praktycznego i dydaktycznego.

W oparciu o zeznania świadka K. P. i przesłuchania w imieniu pozwanej J. B., Sąd doszedł do przekonania, że nieobecność powódki powodowała niestabilność w strukturze organizacyjnej pozwanej, zwłaszcza że nie było w niej osoby wicedyrektora. Pozwana była zmuszona nakładać obowiązki powódki na inne osoby. Ponadto brak osoby kierownika szkolenia opóźniał możliwość szybkiego podejmowania decyzji w przypadku nieobecności dyrektora gdyż osoba p.o. kierownika szkolenia nie mogła podejmować decyzji takich jak dyrektor. Nie ulega wątpliwości, że celem stanowiska kierownika szkolenia praktycznego było przydzielenie jednej osobie kompetencji nadzorczych, która będzie kontrolowała i nadzorowała program szkolenia, egzekwowała jego realizację i obserwowała cały proces realizacji programu szkolenia. Tymczasem w rzeczywistości obowiązki związane z tym stanowiskiem były wypełniane przez kilka osób, a zetem założenia z powodu którego utworzono to stanowisko nie były realizowane. Powódka de facto od początku września 2009 r. nie wypełniała czynności związanych z pełnieniem funkcji kierownika szkolenia praktycznego, a od 25 czerwca 2009 r. powódka nie otrzymywała dodatku funkcyjnego za to stanowisko. W ocenie Sądu stanowiska kierownika szkolenia wymagało bieżącego monitorowania sytuacji realizowania programu nauczania, weryfikowania błędów oraz ścisłej współpracy z dyrektorem, a więc organem uprawnionym do powierzenia tego stanowiska i odwoływania z niego. Długotrwała absencja powódki uniemożliwiała sprawną organizację i wykonywanie obowiązków przez kierownika szkolenia. Z powyższego wynika, że podjęte przez pozwaną działania zmierzające do ustabilizowania sytuacji w zakresie wypełniania obowiązków z zakresu szkolenia praktycznego przez likwidację tego stanowiska były w pełni uzasadnione i znajdujące odzwierciedlenie w rzeczywistości, co więcej dyrektor szkoły jako podmiot odpowiedzialny za cały proces dydaktyczny był uprawniony do podjęcia przedmiotowych działań.

Nie budzi wątpliwości, iż doszło do rzeczywistego zlikwidowania stanowiska szkolenia i utworzenia stanowiska wicedyrektora którego zakres kompetencji wykraczał poza zakres kompetencji kierownika szkolenia praktycznego. W tym też zakresie nie można mówić o pozorności likwidacji stanowiska powódki.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na materiale dowodowym w postaci zeznań świadka K. P. i zeznań w imieniu pozwanej J. B., które są spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają oraz korespondują z materiałem dowodowym. Za wiarygodne Sąd uznał także zeznania strony powodowej. Sąd przyznał pełen walor wiarygodności dowodom rzeczowym w postaci dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Zważywszy na powyższe Sąd doszedł do przekonania, że żądanie powódki jako bezzasadne podlegało oddaleniu o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrana jest zobowiązana zwrócić stronie przeciwnej na jej żądanie zwrot kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego. Wysokość kosztów zastępstwa prawnego Sąd ustalił w oparciu rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (§ 11 ust.1 pkt 2 w zw. z 6 ust. 2).

Jednocześnie na podstawie art. 113 u.k.s.c. nieziszczone koszty sądowe od których powód była zwolniona z mocy ustawy Sąd zaliczył na poczet Skarbu Państwa